

בגלגל הים

...ראה מעשי כמה נאים ומשובחים הן,
וכל מה שבראתי בשבילך בראתי.
תן דעתך שלא תקלקל ותחריב את עולמי...

(מדרש רבה קהלת ז' ע)

**ציפור היושבת על ענף
לעולם לא פוחדת שהענף יישבר
משום שהאמון שלה הוא
לא בענף
אלא בכנפיים שלה.**

**טיפ
לחיים**

חסל תלותיות

מי שרוצה להצליח בחייו, חייב ראשית לנתק את עצמו מכל תלות שהיא בזולתו. אנשים רבים כל כך נוהגים לפתח תלות בסביבה שלהם. הם מפתחים הרגשה שאינם לא יכולים להצליח לבד, שהם לא חכמים מספיק, שהם לא יכולים לבצע מאומה מבלי לקבל את אישור החברה. הם גם בטוחים שכולם מסתכלים עליהם ונבהלים מכל ביקורת המופנית לכיוונם. ואינם מבינים שהתלותיות הזאת, היא המערערת את יציבות חייהם. רק כשאדם יפסיק לסמוך על אחרים ויתחיל להאמין בעצמו ובכוחותיו, בכנפיים האישיות שלו - הוא יוכל להתחיל לפרוח ולהצליח. הגיע הזמן שנעזוב כל תלות. לא נסמוך על אף אחד (מלבדו יתברך שמו), נפרוש כנפיים ונדאה אל על - - -

אף אחד לא באמת מסתכל עליך. כל אחד עסוק בעצמו ובארבע אמותיו. תעשה את מה שנראה לך לנכון, מבלי להביט ימין ושמאל.

החיים מתחילים במקום שהפחד נגמרה!

זכור תמיד את שלושת השותפים

שלושה שותפים מקוננים בתוכי: הראשון הוא מר פחד, ובכן מר נעשה אחר כך, וגם מר אומץ. שלושתם מלווים אותי בנאמנות בכל תחנות חיי, אינם עוזבים לרגע. למעשה, תקופה ארוכה של שנים על גבי שנים, הם אלה שניהלו אותי ואת חיי ביד רמה. מר פחד הוא השליט העליון. נשיא החברה.

מר נעשה-אחר-כך הוא סגן הנשיא. הוא הדחין. כל מסמך או משימה שהגיעו לידי, הוא הניח לאלתר בצד. אפילו לא העיף מבט אל המסמך, אפילו לא חשב לרגע איך וכיצד לבצע את המשימה.

מר אומץ אמנם היה פעם בתפקיד בכיר למדי, אולם לאחר מספר כישלונות מוחצים שדרדח את החברה אל התהום, הוא הודח מתפקידו הרם. תפקיד זוטר ועלוב ניתן לו, הוא כל הזמן רק מנקה שולחן בקיצור מנהל הניקיון בחברה.

כך התנהלה החברה במשך שנים, כאשר מר אומץ נמצא אי שם, בשוליים, בין חומרי הניקיון. איש לא הקשיב לו, אף אחד לא התעניין בדעתו. ההחלטות כולן התקבלו בידי מר פחד ומר נעשה-אחר-כך בלבד. הם הקובעים, הם המחליטים הבלעדיים.

עד שיום אחד החלטתי לשים לזה סוף! - דבר ראשון מיהרתי לשלוח את מר נעשה-אחר-כך לחל"ת (-חופשה ללא תשלום) למשך שישים השנים הבאות. בל יראה ובל ימצא. על מר פחד לא יכולתי לוותר. אחרי הכל יש לו ותק בחברה, ואני גם חייב להודות, ביני לבין עצמי, שלא פעם הוא שמר עליי מפני סכנות השארתי אותו אפוא על כנו, אולם העליתי את דרגתו של מר אומץ, עד שנעשה שווה כוח וזכויות למר פחד. כך הם יאזנו אחד את רעהו.

החלטתי החלטה נוספת ודרמטית: אני לא לוקח יותר את מר פחד יחד איתי לפגישות, ואני לא משתף אותו יותר בקבלת החלטות...

זה לא עבר חלק לגמרי. מר פחד גילה שהוא מודר והחל להפגין. הוא היה עומד מחוץ לדלת, בוכה וצועק, צועק ומאיים, שורט את הדלתות ושואג בקולי-קולות. אבל לא נשברתי!

גילתי דבר מופלא: לפני שאני מקבל החלטה. מר פחד מאיים ומסרב ומנסה לעצור אותי. אבל אחרי שהחלטה מתקבלת, הוא דווקא משבח אותי מאוד. מתייצב לצדי. מעניין.

טיפ
לחיים

כשהפחד משתק אתכם, תשלבו יחד אתו את האומץ. תסלקו את המכשולים שהפחד ה"מודמה" והמיותר מייצר. תאזרו חיל. ובעיקר: תכניסו את בורא העולם לתוך חייכם וצאו לדרך מתוך אמונה ונחישות, כי לא תמיד הפחד הוא "אמיתי".

אתה הצייר
של החיים שלך...
אל תיתן את המכחול
למישהו אחר!

המורים על שניים

בחור צעיר השקיע חודשים רבים בלימוד מלאכת הציור. כישרוני היה, ובזריזות למד את אומנות המכחול. כשסיים את לימודיו, החליט לבחון בדרך מקורית את כישרונו כצייר. מה עשה? צייר ציור מושקע והעמיד את הציור בכניסה לשוק המקומי. אל סן הציור קשר עט שחור, וצייר שלט, בו הודיע-ביקש:

"אני צייר מתחיל, ואשמח שתבחנו את הציור שציירתי. אם אתם מגלים דבר-מה בציור שאינו נכון לטעמכם, השתמשו בעט השחור כדי לסמן 'איקס' קטן על הנקודה הבעייתית בציור".

כשחזר ביום המחרת ומצא את הציור רצוף באיקסים שחורים, כמעט כולו, נחל פחי נפש בקושי הצליחו לזהות מעט צבעים ומשיכות-מכחול מבעד לאיקסים השחורים המסמלים את מה שצריך לתקן בציור. את כאבו שטח לפני המורה לציור, שביקש ממנו לצייר עותק חדש של אותו ציור ממש ולהביאו אליו. כעבור שלושה ימים הובא העותק אל המורה שיצא אל השוק, בלוויית תלמידו הצייר. המורה העמיד שוב את הציור בכניסה לשוק, מקום בו חולפים המונים, אלא שהפעם, במקום עט שחור, הוא העמיד לצד הציור - עמדת צבעים ומכחול. הוא העמיד שוב את השלט, אבל שינה את חלקו השני, וכך נכתב עליו:

"אני צייר מתחיל ואשמח שתבחנו את הציור שציירתי. אם אתם מגלים דבר-מה בציור שאינו נכון לטעמכם, השתמשו במכחול ובצבעים כדי לתקן את הציור לשביעות רצונכם".

למחרת, וגם כחלוף שבוע וחודש - הציור נשאר על עומדו, בלי תיקון אחד!

הדבר מלמד אותנו שקל מאד לאנשים לפסול אותך ולהעיר הערות. אבל אחד מרובה חכם מספיק כדי להציע הצעות ייעול ולא סתם לפסול. ולמעשה נלמד מכך לא להתרגש כשאחרים מעירים לנו ופוסלים אותנו. זה הטבע האנושי. וכלפי אחרים - נשתדל לא להיות זה שמטיל איקסים שחורים, אלא זה שמאיר הארה ומתקן לטובה.

טיפ
לחיים

תמיד טוב לשמוע עצות ודעות נוספות, אבל בפועל - אנחנו בעלי הבית על החיים שלנו, ורק אנחנו נוכל להתאמץ בשביל שהציור הזה ששמו 'חיינו', יצא הכי מפואר שאפשר.